

Знайте, що сонце України сходить на Донбасі!

Перша
газета
Лиманщини

ЗОРЯ

Видається з червня 1930 року.

СПЕЦВИПУСК!

№4 (13454)

СУБОТА, 17 лютого 2024 року

Софія Полупан

СВІТЛИНА – УКРАЇНА

У рамках відзначення Дня Соборності України Донецьким обласним центром туризму та краєзнавства учнівської молоді було організовано дистанційну фотовиставку «Україна – це ми!».

На конкурс надійшло майже тисячу робіт від учасників з 31 громади Донецької області. Серед них журі визначило п'ятьох переможців, які отримають шанс представити Донецьчину на Всеукраїнському етапі.

Особливої уваги заслуговують два юних фотографи з Лимана – Софія Полупан та Єгор Синяк. Їхні роботи вразили журі своєю емоційністю, глибиною та майстерністю.

До речі, переможниця обласного конкурсу Софія Полупан на світлині у різнобарвному, трояндовому, соковитому віночку і вишиванці.

Її конкурсне фото з дівчинкою з українським прапором у руках і у золотистому соняшниковому оберемку символізують стійкість та незламність українського народу.

Єгор Синяк зафіксував момент єднання людей під час святкування Дня Соборності. На його фотографії зображені люди різних віків та національностей, які разом тримають український прапор та співають гімн.

Вітаємо Софію, Єгора та інших переможців з успіхом! Бажаємо їм гідно представити Донецьку область на всеукраїнському етапі фотовиставки.

«СВОЇ. СІТІ» У ЛИМАНИ

Команда київського інтернет-видання «Свої. Сіті» у складі журналістки Анни Курцановської, тележурналіста Максима Бондарєва та телеоператора Геннадія Сушка побувала у Лиманській територіальній громаді. За сприянням редакції газети «Зоря» відвідали селища Зарічне, Ярова, Новоселівка, село Шандриголове та місто Лиман і фіксували руйнування цих населених пунктів окупантами.

Зустрілися з жителями цих населених пунктів та розповіли про їх долі, а також поспілкувалися з членами волонтерського підрозділу «Білі янголи».

У Шандриголовому столичні журналісти мали змогу поспілкуватися з колишнім головним зоотехніком агрофірми «Шевченківська» Миколою Меджоріним, який повідав про нинішнє життя шандриголожан. У Лимані побували у міській бібліотеці ім. Т. Г. Шевченка, де їй завідувачка Лариса Пучкова познайомила медійників з творчою працею колективу. Навідалися і у підвальне приміщення, у котрому майже два роки проживає нині подружжя Юрія та Вікторії Бабакових. У кожного із них складні людські долі, тим більше під час цієї страшної війни.

Дуже приємно, що місцеві жителі Лиманщини, спілкуючись із столичними журналістами, знайомили їх з місцевим часописом «Зоря», котру читають у кожній родині, бо вона – є джерелом правдивої, перевіреної інформації. Журналісти «Зорі» завжди готові співпрацювати з колегами.

Всі ці лиманські історії розміщуватимуться у Фейсбуці та інших соцмережах.

Рятівники життя

РЯТУВАЛЬНИКИ НАГАДУЮТЬ!

Фахівці Краматорського районного управління спільно з представниками Національної поліції, Лиманського міського центру соціальних служб та служби у справах дітей Лиманської міської ради протягом минулого тижня провели інформаційно-профілактичні рейди у місті Лиман серед незахищених верств населення - багатодітних сімей та сімей, що опинилися в складних життєвих обставинах.

Цій категорії громадян представники Служби порятунку завжди приділяють особливу увагу, адже такі верстви населення найбільш уразливі до виникнення пожеж в їх помешканнях.

Рятувальники нагадали громадянам про необхідність дотримання правил пожежної безпеки у побуті, розповіли основні заходи пожежної

безпеки під час використання пічного опалення та електронагрівальних приладів, а також наголосили на недопущенні виникнення пожеж від дитячих пустощів з вогнем. Також під час рейдів фахівці ДСНС вказали мешканцям на порушення, які було візуально видно в помешканнях, надали корисні поради аби уникнути пожежі та розповіли про дії у разі виникнення пожежі. Зважаючи на те що територія Лиманщини є деокупованою, фахівці розповіли про небезпеку вибухонебезпечних предметів, де на них можна натрапити та як діяти у разі виявлення небезпечної знахідки. Водночас фахівці закликали мешканців не ігнорувати сигнал «Повітряної тривоги», а по можливості виїхати до більш безпечних регіонів.

Під час рейдів рятувальники вручили співрозмовникам інформативні листівки з основними правилами пожежної безпеки у побуті та дій у разі виявлення вибухонебезпечних предметів.

Краматорське РУ ГУ ДСНС України у Донецькій області

Долі людські

П'ЯТЬ ДІБ У КАТІВНІ

коли їй нестримно боляче. Вона ніколи собі не робила поблажок. Завжди у тонусі ситуації. Степанівна постійно спілкувалася і спілкується з односельцями. Словом, дотримується активної позиції життя.

На початку повномасштабної війни вона допомагала чисто по-людськи військовим ЗСУ, місцевим літнім жителям. На своєму подвір'ї, у льоху, вона обладнала укриття від ворожих ракет та снарядів, де під час обстрілів, у ньому переховувалося дванадцять бабусь та дідусів. Вони дуже вдячні за збережені життя Людмили Степанівни. Але не всім землякам це подобалося. Коли у травні 2022 року окупанти зайшли у Дробишеве, то Доценко «добрі» сусіди здали ворогам, які зникли з селища разом з окупантами.

На той час по селищу курсували БТри з бійцями рфії: буряти, калмики і «сусіди» з лнр. Її виселили з власного будинку. Влаштували об-

шук, шукали зброю. Не знайшли, але відправили у Донецьку катівню на допити. До речі, її одну із селища заарештовували вояки з рф.

П'ять діб Людмилу Степанівну катували там. Зламали нижню щелепу, били її, залишилось два зуби. Поводились не по-людськи. Навіть перевіряли на детекторі брехні. Але відпустили бідолаха.

Дві доби добиралася Степанівна до Дробишевого через Луганщину. Прийшла додому, а окупанти вже втекли, залишивши у хаті безлад, бруд, все побили і розграбували. Але Людмила Степанівна поступово навела порядок.

Нині допомагає працівникам місцевої влади розподіляти гуманітарну допомогу, частенько буває у місцевій школі, котра нині знаходиться у іншому приміщенні.

Л.С. Доценко, головне, не втрачає надії у майбутнє нашої України і так жаданої Перемоги і для цього робить все, що від неї залежить.

На знімку: Л. С. Доценко

Людмила Степанівна Доценко – жителька найбільшого на Лиманщині селища Дробишеве. Її тут знають всі. Вона довгий час працювала у селищному магазині шахти ім. Засядька. Юрка, завжди націлена на добро, допоможе, порадить і чарівно усміхнеться. Мені здається, що ця жіночка усміхається навіть,

Інформації
для лиманців
- наш сайт
zoria.info

ФЕЙСБУК

ІНСТАГРАМ

ВАЙБЕР

САЙТ

ПРЕСКЛУБ
НАЦІОНАЛЬНОЇ СПІЛКИ ЖУРНАЛІСТІВ УКРАЇНИ
Ми з України!

Якщо військовий або цивільний ЗНИКЛИ БЕЗВІСТІ

«МИ ЩОДНЯ ЗНАХОДИМО ЗНИКЛИХ БЕЗВІСТІ»

— Часто рідні вважають, що залишилися сам-на-сам зі своєю бідою. Ми як громадська організація хочемо допомогти в розшуку осіб, серед яких є як військові, так і цивільні. Головне — постійно тримати зв'язок та обмінюватися інформацією з родинами, щоб вони розуміли, що ми поруч і працюємо для того, щоб якнайшвидше повернути їхніх рідних додому, — зазначає Олег Котенко.

За його словами, в травні 2023 року запрацював Єдиний реєстр осіб, зниклих безвісти за особливих обставин. Після звернення родичів до Департаменту цифровізації МВС, відбувається перевірка особи, яка ймовірно зникла безвісти за особливих обставин. Лише після перевірки та підтвердження статусу зниклої безвісти особи, МВС надає витяг із реєстру, який є єдиним юридичним документом, що підтверджує відповідний статус.

— На жаль, цей реєстр потребує вдосконалення — отримання до нього не лише МВС, а й усіх органів, які відповідають за пошук, ідентифікацію та повернення зниклих безвісти, — зауважує Олег Котенко.

Після ліквідації Офісу Уповноваженого з питань осіб, зниклих безвісти за особливих обставин, громадська організація «ГРУПА ПАТРИОТ» продовжує координацію між державними органами і родинами зниклих безвісти.

Її регіональні представництва діють у всіх областях, працює гаряча лінія колцентру: 0 800 339 247. Також можна тримати зв'язок через меседжери за телефоном: +38 (095) 896-04-21 та надіслати звернення на електронну пошту: war2022people@gmail.com.

— Відтоді, як я пішов із посади Уповноваженого, в моїй роботі не змінилося нічого — 80 відсотків команди пішли зі мною працювати в громадський сектор. Дехто з них з 2014 року розшукує зниклих безвісти, — розповідає Олег Котенко. — Підтримуємо зв'язок з усіма відповідальними за пошук зниклих держустановами, і завдяки цьому робота просувається дуже успішно. Ми щодня знаходимо зниклих безвісти... На жаль, серед них є й загиблі. Декого знайти тривалий час не вдається — з 2014 року ми досі розшукуємо 56 військових і 101 цивільну людину. Не

вдається розшукати близько 10 відсотків тих, хто зник безвісти. Але робота триває — і держава, і ми розшукуватимемо кожну людину, доки не знайдемо. Живу чи загинув.

Після того, як родичі зниклих безвісти звертаються на гарячу лінію «ГРУПИ ПАТРИОТ», їм надсилають для заповнення анкету і розпочинають пошук. Насамперед важливо з'ясувати, за яких обставин і де зникла людина — чи то військова, чи то цивільна. Місце ймовірного зникнення людини наноситься на інтерактивну мапу. Якщо дану територію декуповано й зберігається належна безпекова ситуація, на локацію відправляється пошукова група. Якщо там знаходять тіло загиблого, його евакуюють та передають у відповідні структури для відібрання ДНК-матеріалу. Якщо тіло не знаходять, є вірогідність, що людина потрапила в полон.

Організація має аналітичний відділ, який моніторить українські та російські інформаційні канали, збирає та обробляє інформацію.

— Буває, росіяни оприлюднюють інформацію про наших полонених і загиблих хлопців, зокрема фото та відео. Ми їх архівуємо і вносимо в нашу базу даних. Зібрану інформацію ми передаємо відповідальним за пошук держустановам, — розповідає Олег Котенко. — Якщо нам вдається знайти нову інформацію про зниклу особу, то ми одразу ж встановлюємо зворотній зв'язок із рідними, які до нас зверталися.

ЩОМІСЯЦЯ ВІДБУВАЄТЬСЯ ПЕРЕДАЧА ТІЛ ЗАГИБЛИХ ГЕРОЇВ

— Пошукові групи забирають з поля бою тіла не лише наших загиблих, а й окупантів. Тіла українців передають для ідентифікації, а тіла росіян розміщують у рефрижераторах, де вони зберігаються до чергової передачі, — розповідає Олег Котенко. — Немає такого, щоб тіла загиблих росіян залишали на полі бою. До речі, їх набагато більше, ніж наших. До прикладу, під Кліщівкою ми забрали сто тіл — з них п'ять українських і 95 — російських військових. Частина росіян була вдягнута в українську форму, і ми спочатку думали, що це українці. Але за специфічними татуваннями і металевими бляшками на шиях (так звані «смертничками») встановили, що це вагнерівці. Проте все одно, щоб уникнути помилок, експерти провели ДНК-експертизи.

Співзасновник ГО «ГРУПА ПАТРИОТ» Олег Котенко розповів про те, як відбувається розшук

Від початку повномасштабного російського вторгнення в Україну величезна кількість осіб має статус зниклих безвісти за особливих обставин, однак чимало такого статусу ще не мають. Як родичам зниклих безвісти налагодити комунікацію між військовими та слідчими органами? Співзасновник ГО «ГРУПА ПАТРИОТ» Олег Котенко розповідає про алгоритм дій для родин зниклих безвісти цивільних та військових, а

також про взаємодію громадського сектору з родичами зниклих людей та державою.

У недавньому минулому Олег Котенко обіймав посаду Уповноваженого з питань осіб, зниклих безвісти за особливих обставин. Після ліквідації Офісу Уповноваженого разом із переважно більшістю команди повернувся в громадський сектор, де й надалі продовжує пошук зниклих та опікується їх родинами.

ЯК МАЮТЬ ДІЯТИ РОДИНИ ПРИ ЗНИКНЕННІ ОСОБИ БЕЗВІСТІ?

Існує алгоритм дій для розшуку обох категорій: і цивільних, і військових.

Перший крок — звернутись до Національної поліції України з заявою про те, що людина зникла.

— Але цей крок першим на сьогодні залишили тільки для цивільних, — пояснює Олег Котенко. — Для розшуку військових, якщо вони тривалий час не виходять на зв'язок, першим кроком є звернення до Територіального центру комплектування та соціальної підтримки (ТЦК та СП). Відповідальні особи ТЦК та СП повідомлять вас про наявність інформації з військової частини про те, чи дійсно член вашої сім'ї зник безвісти.

У разі відсутності такої інформації буде надіслано запит, щодо уточнення даних про військовопослужбовця до військової частини.

Другий крок для розшуку військових — звернутись до Національної поліції України з заявою, аби дані про людину внесли до Єдиного реєстру зниклих безвісти осіб, щоби в подальшому можна було отримати відповідний витяг з реєстру. У поліції в родичів зниклого безвісти відберуть зразок ДНК для подальшої ймовірної експертизи.

Принагідно Олег Котенко зазначає, що нині в ідентифікації загиблих саме ДНК-експертиза відіграє головну роль.

— Відповідно до Закону про відібрання геномної інформації, у кожної людини, яка братиме участь у військових діях, відбирають зразок ДНК. Тож у разі загибелі ідентифікувати будуть за її власним зразком ДНК. Це пришвидшить ідентифікацію тіл, — каже Олег Котенко. — Зараз ми готуємо законопроект, щоб у кожного, хто йде воювати, була також стоматологічна картка. Адже буває, що ми забираємо тіла з поля бою через тривалий термін, у таких випадках стоматологічна експертиза чи не єдиний дієвий метод пришвидшення ідентифікації особи.

Третій крок — звернутись до Національного інформаційного бюро.

Адреса: м. Київ, вул. Євгенія Коновальця, 36-Б, літ. А2
Офіційний сайт: <https://nib.gov.ua>

Телефон гарячої лінії: 16-48
Для дзвінків із-за кордону: +38 044 287 81 65

— НІБ обмінюється даними через МКЧХ з інформаційним бюро рф. Звернувшись туди, можна з'ясувати чи людина, можливо, перебуває в полоні, щоб вести перемовини про її звільнення, — каже Олег Котенко.

Четвертий крок — звернення до Департаменту цифровізації Міністерства внутрішніх справ, який розшукує зниклих безвісти. Там для таких звернень зробили особистий кабінет. Також багато хто звертається до Об'єднаного центру СБУ з координації пошуку та звільнення незаконно позбавлених волі осіб внаслідок агресії проти України, а також до Координаційного штабу з питань поводження з військовополоненими.

Звертаються також до волонтерських організацій — таких як «ГРУПА ПАТРИОТ». Однак потрібно бути дуже уважними, щоб не потрапити на гачок шахраїв, які наживаються на чужою горі. Олег Котенко радить звертатися до тих волонтерів, яким ви довіряєте, і які давно займаються цим питанням.

ЯК НЕ ПОТРАПИТИ НА ГАЧОК НЕДОБРОЧЕСНИХ ГРОМАДЯН, ЯКІ МОЖУТЬ ОТРИМАТИ ГРОШІ Й ЗНИКНУТИ?

Якщо йдеться про гроші — це однозначно діють аферисти. Найбільш розповсюдженими шахрайськими схемами є надання інформації про утримання зниклих безвісти, встановлення з ними телефонного зв'язку та звільнення з полону.

— Ні держава, ні громадські організації, які ведуть пошук зниклих безвісти, не беруть гроші за свої послуги, — підкреслює громадський активіст.

Олег Котенко також наголошує на необхідності інформаційної безпеки в соціальних мережах. Він застерігає людей, котрі в пошуках зниклих безвісти родичів оприлюднюють в інтернеті, зокрема й конфіденційну інформацію.

— Вони описують, як виглядає людина, яке має звання, в якій частині служила. Це дуже погано не лише через імовірність натрапити на шахраїв, які полюблять за особистими даними заради наживи. Російські спецслужби також відслідковують ці публікації. Опублікувавши персональні дані військовопослужбовця, ви можете нашкодити йому, якщо він перебуває в полоні. Цього не потрібно робити рідним, — радить співзасновник ГО «ГРУПА ПАТРИОТ».

Інформаційна служба
НСЖУ

Людські долі

ВАСИЛЬ КРАС – ЛИМАНЕЦЬ БЕЗ ПРИКРАС

62-річний письменник Василь Крас з міста Лиман Донецької області почав писати в 50 років.

Кілька днів тому у столичній бібліотеці ім. Куліша відбулася зустріч Василя Васильовича Серіка (Краса) з прихильниками його творів. Зала була заповнена вщерть киянами та гостями столиці.

Нині у країні складна ситуація – триває війна. Але чимало наших земляків

– лиманців продовжують перебувати у творчому пошуці, як Василь Крас. Він нині проживає у Київській області.

Василь автор історичних романів, лауреат премії «ДніпроБуковест 2019» за роман «Татарський бранець». У 2020 році автор отримав премію «Коронація слова» за

роман «Руїна», а за ці два романи його було нагороджено премією В.К.Малика.

«Побратими» є третьою книгою циклу «Нескорені», до якого увійшли романи «Татарський бранець» і «Руїна». Журналіст «Зорі» зустрівся із письменником – земляком і поспілкувався з ним.

визвольну війну під проводом Богдана Хмельницького, боротьбу за незалежність та побудову держави написали вже стільки відомих авторів та істориків. А що було після його смерті - в українській літературі майже не висвітлено. Твори, що є, написані ще в радянські часи під впливом комуністичної ідеології. Тоді задумав цикл романів, дія якого почнеться в рік смерті Хмельницького.

у Лиман приїхали українські письменники у рамках акції "Українська книга на Схід". Прийшов на зустріч з ними в центральну бібліотеку. Звернувся до Сергія Пантюка, показав йому написану частину свого першого роману "Татарський бранець". Він порадив надіслати на "Коронацію слова". Тоді я дізнався про конкурс, в якому беруть участь тисячі авторів. Не встигав закінчити та надіслати роман. А до наступного конкурсу треба було чекати півтора року. Відправив рукопис у чотири видавництва, і в "Перуні" погодилися надрукувати. Другу книгу встигнув завершити та відправити на конкурс. Був впевнений, що отримаю якусь відзнаку.

ХТО ВИ ЗА ФАХОМ?

Маю економічну освіту, закінчив Харківський аграрний університет. Аж тут Майдан, війна, бізнес потрапив в кризові обставини. Я працював директором підприємства з виготовлення кондитерських виробів, яке розвалила війна в Донбасі, зокрема у Лимані. Всі ринки збуту залишилися на окупованій території, де зараз ЛНР та ДНР. Залишилися лише невивпачені кредити. Були важкі часи. Повернувся до написання аж у 2017-му. Зрозумів, якщо щось втратив в житті, маєш виконати іншу місію.

жах під прізвиськом Крас. Жартую, що раніше був молодий і красивий, а залишився просто красивий. Також в історії був відомий давньоримський трибун і полководець Марк Ліциній Красс. Але насправді все значно простіше - я народився на Чернігівщині, 20 років прожив у мальовничому селі Красностав. Маю велику повагу до своєї Батьківщини та рідного міста. Таким чином, хотів віддати йому шану. Своїх героїв також наділяю прізвиськами, розповсюдженнями в Борзні, Красноставі, тих місцинах. Так, Максим Перепечай, герой романів "Татарський бранець" та "Руїна" носить прізвисько одного з моїх найкращих друзів.

літературу. Моя приватна бібліотека почалася з "Одіссеї капітана Блада" Рафаеля Сабатіні. У п'ятому класі подарували серію "Бібліотека пригод і наукової фантастики". Захопився, на гроші, які мати давала на обіди, купляв книжки. Зараз маю понад 11 тисяч видань. Серйозно задумався про письменництво у 50 років. На ювілей донька побажала написати книгу. Адже дім вже побудував, дерева посадив, дітей виховав.

ЧОМУ ВИРІШИЛИ ЗВЕРНУТИСЯ САМЕ ДО ІСТОРИЧНИХ РОМАНІВ?

Завжди подобалися пригодницько-історичні романи Александра Дюма, Артура Конан Дойля. З українських - Михайло Старицький, і особливо Володимир Малик. На мій погляд, це найкращий автор українських пригодницько-історичних романів, і його вплив на мою творчість завжди буде відчуватися. Однак не хочу копіювати Малика. Читав українських письменників - від Тараса Шевченка до Ліни Костенко. І подумав, невже наш народ має виховувати нове покоління на скигленні, як з нас знущалися, як було погано. Де наші герої, які змагаються і перемагають? Чому японці створили ніндзя, якими пишаються, про яких створюють книги та фільми? Коли молоді люди слідкують за інтригою, пригодами, автоматично запам'ятовують історичні події, які описуються в романі. В нашій історії є чимало переможців, якими українці можуть пишатися.

Вирішив, що буду писати історико-пригодницькі романи про героїв-переможців. Про добу козаччини, національно-

ЯК ГОТУВАЛИСЯ ДО НАПИСАННЯ РОМАНУ?

До літератури та філології ніколи стосунку не мав. Щоб написати гарний роман, поставив собі кілька цілей. Опанувати синтаксис, пунктуацію, літературну мову. Українська моя рідна. Живу в Донецькій області. Усі навколо балакають російською. 30 років і я розмовляю лише російською. Далі потрібно розібратися в історії, вивчити підручники, праці. Коли писав хронологію, схопився за голову, як можливо у всьому цьому не загубитися: посольства, угоди, союзники. Стільки облич. Систематизувавши, ширше уявив картину, зрозумів зв'язки між подіями та особистостями. Зрозуміти побудову самого роману, як писати, щоб твори були цікаві. І збільшити словниковий запас української. Мова йде про історичні події. І щоб у читача створилася уява присутності в цій епосі, треба було вживати тогочасну, вже застарілу лексику. Це додає шарму.

ЯК ВИ ДІЗНАЛИСЯ ПРО КОНКУРС "КОРОНАЦІЯ СЛОВА"?

Якраз тоді, у 2017-му році

ЩО Б ВИ ПОРАДИЛИ АВТОРАМ - ПОЧАТКІВЦЯМ?

Особисто мені не вистачило часу на літературне редагування. Тому рекомендую редагувати максимально. Бо важливо все - і фабула, і побудова роману, і як він написаний. Вважаю, якщо людина ставить перед собою велику ціль, вона має вірити у свої сили й ту справу, яку вона робить. Якби я не був впевнений, що можу перемогти, я б не подавався на конкурс.

Після спілкування з романістом, нашим земляком, охопило враження піднесення, жаги до творчого життя. Його цілеспрямована літературна діяльність надихає тільки на позитив. Василь своєю творчістю довів всім нам - якщо є мета, то вона обов'язково буде досягнута.

ВАСИЛЬ КРАС. ЧОМУ ОБРАЛИ СОБИ ТАКИЙ ПСЕВДОНИМ?

По паспорту я Василь Серік. Але останні роки веду публічну сторінку в соціальних мере-

ЯК ВИ ПРИЙШЛИ ДО ПИСЬМЕННИЦТВА?

З дитинства закоханий у

Василь Крас:

Козацька сага "Нескорені".

Книга перша. Татарський бранець. (1657-1658 роки).
Книга друга. Руїна. (1658 рік).
Книга третя. Побратими. (1659 рік).
Книга четверта. Потреба під Конотопом. (1659 рік).
Книга п'ята. Урус-шайтан. (1659 рік).

Наступні (за задумом автора):

Книга шоста. Джура. (1659-1661 роки).
Книга сьома. Блискуча Порта. (1662-1663 роки).
Книга восьма. Повальна рада. (1663 рік).
Книга дев'ята. Ван-Пей. (1580-1665 роки).

Земля ДІЄВА ФІЛІЯ

У Донецькій області розпорядженням голови облдержадміністрації, керівника ВЦА створена та працює по сьогоднішній день «Комісія з екологічної безпеки», до складу котрої включено Донецьку філію ДУ «Держгрунтохорона» в особі в.о. директора В.П. Фесенка.

Засідання комісії проводились в онлайн режимі з питань «Про належність вимогам законодавства земельних ділянок запропонованих Краматорською, Лиманською МВА для розміщення місць тимчасового збереження відводів від руйнувань, зумовлених бойовими діями, терористичними актами, диверсіями або проведенням робіт з ліквідації наслідків».

Донецька філія отримала матеріали від власників земельних ділянок, вони були опрацьовані і надані рекомендації, погоджені з ДУ «Держгрунтохорона», згідно

з умовами використання земельних ділянок.

Також В.П. Фесенко приймав участь у виїзній комісії у м. Святогірськ по вибору ділянки для розміщення відходів та були надані рекомендації у межах повноважень.

На сьогоднішній день Донецькою ОДА готується проєкт розпорядження голови, керівництва ВЦА «Про створення комісії з питань визначення збитків та пошкоджень земель», до складу котрої увійде Донецька філія ДУ «Держгрунтохорона».

Філія плідно співпрацює з департаментами екології,

агропромислового розвитку та земельних відносин, промисловості Донецької ОДА. Надані рекомендації департаменту промисловості по використанню земельних ділянок промисловими підприємствами. Як наслідок цих рекомендацій до філії звернулось «Шахтоуправління Покровське» по виконанню агрохімічних паспортів ділянок гірських відвалів. Ці роботи були виконані лабораторією Дніпропетровської філії. Робота в цьому напрямку продовжується.

Донецька філія співпрацює з асоціацією фермерів Донеччини. Проводиться фіксування та хронометраж механічних пошкоджень земельних ділянок зумовленого бойовими діями для ефективного ведення обстеження після проведення розмінування.

В.о. директора В.П. Фесенко бере участь у виїзних

На знімку: В.П. Фесенко.

обстеженнях розмінованих земельних ділянок та надає рекомендації власникам земельних ділянок щодо подальшого використання, обробітку, впровадження сівозміни тощо.

Донецька філія працює в умовах сьогодення, погоджує свої дії ДУ «Держгрунтохорона» і займає гідне місце у роботі агропромислового розвитку регіону у межах повноважень.

ПАС НОВИНИ

НА ТАТАМІ – Дзюдо /
ВІКТОРІЯ СОТНИК, ТОБТО
ЛИМАНСЬКА ПЕРЕМОГА

16-річна Вікторія Сотник з Донецької області вже встигла зарекомендувати себе як талановита дзюдоїстка на всеукраїнському та міжнародному рівнях. Бронза на Кубку Європи.

місті Лиман. Згодом вона переїхала до Слов'янська, де продовжила тренуватися під керівництвом досвідчених тренерів Дмитра Ігнатенка, Віталія Іванисенка та Інги Бобровської.

Нещодавно Вікторія виборола бронзову медаль на Кубку Європи, який проходив у Ризі, Латвія. Її успішний виступ на змаганнях такого рівня свідчить про високий рівень майстерності та неабияку силу волі юної спортсменки.

Свій шлях у дзюдо Вікторія розпочала в

Вікторія Сотник здобула 2 місце на відкритому турнірі з дзюдо «Кубок Континенту», котрий проходив у Луцьку. Ця перемога є черговим підтвердженням її таланту та наполегливості.

Велоспорт /

ПАРИЖ – ГОТУЙСЯ.
ЕМІРАТИ ВЖЕ ПРОЇХАЛИ

Анатолій Будяк здобув срібну нагороду, показавши час 3 години 2 хвилини 21 секунда. За підсумками 5 етапів у загальній класифікації він посів 3 місце з результатом 11:03:38.

Анатолій Будяк – майстер спорту України міжнародного класу, який представляє на змаганнях Лиманську територіальну громаду. Він має досвід виступу на Олімпійських іграх-2020 у Токіо та є кандидатом на участь у Іграх-2024 в Парижі.

Срібна медаль Анатолія Будяка на «Tour of Sharjah» – це свідчення його високого рівня майстерності та наполегливої праці.

Гідно представив Україну на цих змаганнях велосипедист Школи вищої спортивної майстерності Донецької області Анатолій Будяк. На четвертому етапі гонки на дистанції 125,6

Вітаємо спортсмена з успішним виступом і бажаємо йому нових перемог та втілення мрії про участь в Олімпійських іграх.

Жіночий футзал /

«БАГІРА» ІДЕ ДО КИЄВА

Днями на лиманський стадіон «Локомотив» завітало чимало гостей, бо тут тренувалася жіноча футзалівська команда «Багіра», котра вже не перший рік є учасницею вищої ліги.

Приїхали волонтери, які вручили всім дівчаткам – «пантерочкам» косметичні набори, а також пообіцяли спортивні костюми та футзалівське взуття.

Також під час тренування побували тележурналісти телеканалу «Суспільне. Донбас» на чолі з Андрієм Резниковим, котрий взяв інтерв'ю у президента і головного тренера ЖФК «Багіра» Олександра Резникова. Однофамільці. Випадковість, але приємна. Олександр сам у 90-х пра-

цював у місцевому часописі «Зоря» і писав і пише на сторінках «Зорі».

«Пантерочки» також порадували тележурналістів. Наступна календарна гра зі спортсменками Київського національного університету ім. Т. Г. Шевченка. Бажаємо вдалого виступу, «Багіро»!

ВПО БУДЕ ДОСТУПНЕ НЕ ВСІМ

Увага! Згідно з оновленим законодавством, з 1 березня 2024 року право на автоматичне продовження виплати допомоги на проживання ВПО на 6 місяців (без додаткового звернення) матимуть лише деякі категорії внутрішньо переміщених осіб.

- Діти-сироти.
- Діти, позбавлені батьківського піклування.

► Особи з числа дітей-сиріт чи дітей, позбавлених батьківського піклування, віком до 23 років, які перебувають у дитячих будинках сімейного типу та прийомних сім'ях.

- Батьки-вихователі.
- Прийомні батьки.

Це означає, що з 1 березня велика кількість ВПО більше не отримуватиме виплати автоматично.

Щоб й далі отримувати допомогу, їм необхідно буде особисто звернутися до органів соцзахисту з 1 березня до 1 травня 2024 року.

Хто може отримати автоматичне продовження:

- Пенсіонери, розмір пенсії яких не перевищує 9 444 грн.
- Особи з інвалідністю I чи II групи.
- Діти з інвалідністю віком до 18 років.
- Тяжко хворі діти.

ПЕНСІЙНІ ЗМІНИ. ПОВІДОМТЕ!

Пенсія – це право кожного громадянина України, який досяг встановленого законом пенсійного віку і має страховий стаж, необхідний для призначення пенсії. Однак, щоб отримувати пенсію вчасно і в повному обсязі, необхідно повідомляти Пенсійний фонд про будь-які зміни, які можуть вплинути на ваші пенсійні права.

Які зміни необхідно повідомляти?

Закон України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» передбачає, що застраховані особи і пенсіонери повинні повідомляти органи Пенсійного фонду про такі зміни:

- отримання нового зразка паспорта громадянина України – ID-картки;
- отримання нового паспорта у разі викрадення або втрати старого;
- зміна прізвища, ім'я та по батькові (надається

новий паспорт громадянина України, свідоцтво про шлюб або інший документ, на підставі якого відбулися зміни);

- зміна місця проживання (реєстрації);
- виїзд на постійне місце проживання за кордон.

Як повідомити Пенсійний фонд?

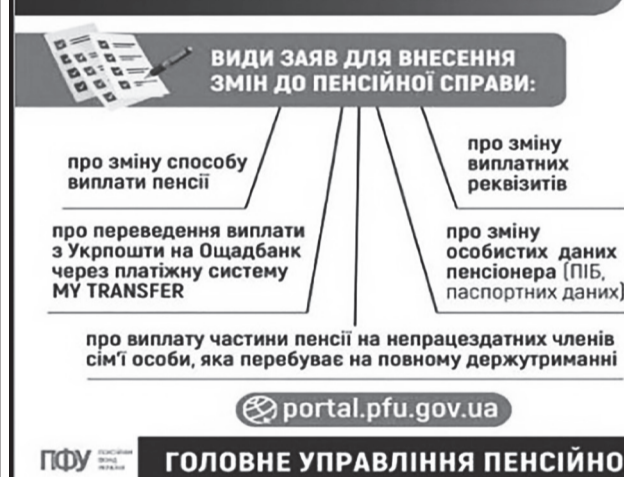
Повідомити органи Пенсійного фонду про зміни можна в будь-який зручний для вас спосіб:

- особисто, звернувшись до органу Пенсійного фонду за місцем реєстрації;
- поштою (рекомендованим листом);
- через вебпортал електронних послуг Пенсійного фонду України <https://portal.pfu.gov.ua>.

Важливо! Повідомити про зміни необхідно протягом 10 днів з дня їх настання. Якщо ви не повідомите про зміни вчасно, це може призвести до затримки виплати пенсії або навіть до припинення її виплати.

Як подати заяву на вебпорталі електронних послуг Пенсійного фонду?

ІНСТРУКЦІЯ:
ЯК ВНЕСТИ ЗМІНИ ДО ПЕНСІЙНОЇ СПРАВИ

- ✓ Авторизуйтеся в особистому кабінеті на вебпорталі е-послуг ПФУ за допомогою КЕП (кваліфікованого електронного підпису)
- ✓ Оберіть у лівому боковому меню розділ «ЩОДО ПЕНСІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ» та натисніть на вкладку «ВНЕСЕННЯ ЗМІН ДО ПЕНСІЙНОЇ СПРАВИ»
- ✓ Виберіть вид заяви, у зв'язку з чим необхідно внести зміни, та покроково заповніть атрибути заяви
- ✓ Додайте заздалегідь відскановані документи та натисніть «СФОРМУВАТИ ЗАЯВУ»
- ✓ Перевірте внесені до заяви дані та натисніть «ПІДПИСАТИ ТА ВІДПРАВИТИ ДО ПФУ»
- Результати опрацювання заяви можна переглянути в розділі «МОЇ ЗВЕРНЕННЯ»

Щоб подати заяву на вебпорталі електронних послуг Пенсійного фонду, необхідно:

1. Авторизуватися на вебпорталі за допомогою кваліфікованого електронного підпису (КЕП).
2. У лівому боковому меню обрати розділ «Щодо пенсійного забезпечення».
3. У вкладці «Внесення змін до пенсійної справи» сформувати відповідну заяву та відправити до Пенсійного фонду.

На вебпорталі можна подати такі види заяв для внесення змін до пенсійної справи:

- про зміну способу виплати пенсії;

- про зміну виплатних реквізитів;
- про виплату частини пенсії на непрацездатних членів сім'ї особи, яка перебуває на повному державному утриманні;
- про переведення виплати з Укрпошти на Ощадбанк через платіжну систему MY TRANSFER;
- про зміну особистих даних пенсіонера

Не зоволюйте з повідомленням про зміни в Пенсійний фонд!
Це допоможе вам отримувати пенсію вчасно і в повному обсязі.

ЗАСЛУЖЕНИЙ ТРЕНЕР УКРАЇНИ

У 2023 році Почесного звання щиро дякуючи їм за невтомну «Заслужений тренер України» працю, стійкість та віру в переможну команду тренер: Олексій Іванко (радіоспорт).

Лиманщина пишається своїми досягненнями та тренерами, особистих рекордів та гучних перемог!

ЗОРЯ

Директор ТОВ «Редакція газети «Зоря» О.А.ПАСІЧНИК

НАША АДРЕСА: 84406, м. Лиман, вул. Незалежності, 42
НАШІ РЕКВІЗИТИ: Рахунок № UA16322669000026007300573653 МФО 322669
ЄДРПОУ 02472134 Головне управління по місту Києву, та Київській області АТ «Ощадбанк»

Засновник і видавець — ТОВ «Редакція газети «Зоря»

Свідоцтво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації серія ХК №3415-1042 ПР, видає Головним територіальним управлінням юстиції у Донецькій області.

Телефон +38095-890-00-16 Електронна пошта: apasechnikred@gmail.com

Редакція не несе відповідальності за зміст вміщених оголошень. * Автори відповідають за точність наведених в їх матеріалах фактів. * Думки авторів не обов'язково співпадають з точкою зору редакції. * Гонорар виплачується за матеріали, написані на замовлення. * Літсування ведеться лише на сторінках газети. * Лістине рецензуються і не повертаються. * ©-матеріал друкуються на правах реклами.

Газета набрана і зверстана в комп'ютерному центрі «Зорі», віддрукована у ТОВ «МЕГА-ПОЛІГРАФ» з адресою: м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14. Друк - офсетний. Обсяг - 1 ум. аркуш. Індекс 04073. ТИРАЖ - 2200 екз.